

ČASOPIS DETÍ REEDUKAČNÉHO CENTRA v ČERENČANOCH

2009/2010

NÁDEJ

Vydané dňa:

10. november 2009

Číslo: 1

OBSAH

- 1. Aj v dobrých veciach dokážeme byť dobrí a prví (Súťaž Pro Slavis)**
- 2. Čo som zažil v Žiline**
- 3. Naša nová redakčná rada**
- 4. Bežali sme odušu (Cezpoľný beh)**
- 5. Moje dotyky so športom**
- 6. Kokava – Konvergenzie**
- 7. Tvorivé dielne**
- 8. Mňamky**
- 9. Naši noví kamaráti**
- 10. Letné prázdniny**
- 11. Deň všetkých svätých**
- 12. Naša skupina**
- 13. Naša vlastná (neraz priam umelecká) tvorba**
- 14. Dve super baby**
- 15. Mám na srdci**
- 16. Pár otázok od pána riaditeľa**
- 17. Naše „hlody“**
- 18. Prechcechtošou**
- 19. Chrípka**

Aj v dobrých veciach dokážeme byť dobrí a prví (Súťaž PRO SLAVIS)

Namiesto úvodu v prvom vydaní našej Nádeje v školskom roku 2009/2010 venujem týchto pár riadkov slovám chvály a uznania. Bolo to zhruba pred dvomi mesiacmi, keď som sa dozvedela, že Ministerstvo školstva spolu s Domom Matice slovenskej v Žiline vyhlásilo už XI. ročník celoslovenskej súťaže školských časopisov. Nezaváhala som ani chvíľočku a do tejto súťaže som prihlásila v mene nás všetkých aj náš časopis Nádej. Pevne som dúfala v to, že našu celoročnú snahu si všimnú aj niekde mimo nášho zariadenia, že sa snád' dočkáme aj nejakého uznania. A ono to naozaj prišlo. V našej kategórii – špeciálne školy a špeciálne školské zariadenia sme získali hneď to najkrajšie – prvé miesto. Okrem krásneho prvého miesta sme získali aj pekné vecné ceny. Verím, že to potešilo každého z Vás tak ako to potešilo mňa. Do tejto súťaže sa prihlásilo dokopy 114 škôl, takže sme sa presadili v ťažkej konkurencii. Naše prvenstvo je dôkazom toho, že naša spoločná práca nebola zbytočná, že to, čo robíme, má svoj veľký význam. V mene celej redakčnej rady chcem na tomto mieste poďakovať každému jednému dieťaťu ako aj každému dospelému, ktorým Nádej nie je ľahostajná a ktorí sa snažia urobiť ju čím ďalej krajšou. Prajem veľa radosti a chuti do ďalšej práce. Veľmi by som si želala, aby sme náš úspech o rok zopakovali opäť.

Jana Lepišová

ČO SOM ZAŽIL V ŽILINE

Začnem tak, že dňa 23.10.2009 som sa s pani Lepišovou zúčastnil odovzdávania cien za najkrajší časopis. V našej kategórii sme vyhrali prvé miesto. O 6:45 som prišiel ku garáži k pánovi Bolčišovi a vyrazili sme. Najskôr sme museli ísť pre pani Lepišovú do Rimavskej Soboty. Potom sme už oficiálne vycestovali do Žiliny. Cestovali sme cca 3 hodiny. Keď sme došli do Žiliny, tak sme po krátkom hľadaní našli Mariánske námestie, kde stála radnica. Práve tam, v priestoroch radnice sa odovzdávali ceny. Po vstupe do radnice sme sa „zložili“ a šli sme si pozrieť iné časopisy prihlásené do súťaže, ktoré boli veľmi pekné, ako napríklad „ŠKOLÁČIK“, „LIENKA“, a pod. .

aj
tiež

S pani Lepišovou sme sa zhodli na jednom časopise, ktorý tam najviac prispel ku kráse a bol naozaj najlepší. A to bola naša Nádej. Prvé miesto sme vyfúkli podobnému zariadeniu z Bratislavy. Pani Lepišová povedala, aby som ja išiel prevziať cenu.

Ceny

odovzdávala nová
riaditeľka radnice mesta
Žilina.

pani

Ocenené materské školy dostali nejaké knihy a basketbalový kôš. No a my sme dostali 4 väčšie encyklopédie a diplom za prvé miesto. Ceny boli fajn, naozaj sa tam oplatilo ísť. Boli sme aj pozvaní na obed do jednej základnej školy. Dali nám kurací rezeň, zemiaky

a niečo podobné čalamáde. Malinovku a najlepšie -
takú výbornú polievku!!! No museli sme si
nabrať 2-krát. Mňamky!!!

Bola nám osobne zagrátulovať aj jedna
pani, ktorá bola členkou porady. Neskôr
sme išli obzrieť mesto- námestie.

Potom sme sa s pani Lepišovou stretli aj
s jej kamarátkov z vysokej školy na
kávičke a koláči. Spravili sme pár fotiek

a okolia a potom som sa fotil ja. Pani ma aj
námestia Žiliny. Musím sa priznať, aj som sa
nabalili plnú tašku jedla. Rajčiny, papriky,

V meste sme obzerali rôzne obchody a kebyže viete, aká je s pani sranda. Niektorí ju
možno nemáte v oblúbe ale musíte uznať, že je fakt dobrá a som rád, že ju poznám.

Cestou späť sme išli ešte pre nášho pána riaditeľa do
Lietavskej Lúčky.

A poviem vám, že pán riaditeľ nechcel nikdy nikomu
zle a tiež má len jedny nervy. Prajem vám s ním zažiť
to, čo som s ním zažil ja necelé 4 hodiny cestou späť.
Naozaj by ste mali s nimi prežiť to, čo som zažil ja.
Stojí za to s nimi byť aj mimo školy. Chcel by som sa
poďakovať pánovi riaditeľovi, že ma do tej Žiliny pustil
a pani Lepišovej za to, že ma vybrala a že ma tam
zobrala. Bol to super deň.

Marek Konečný, 7roč .ZŠ

Naša nová redakčná rada

*S novým školským rokom došlo aj k zmene v našej redakčnej rade. Pôvodní členovia sú už fuč, zostali len niektorí. Preto sme náš žurnalistický krúžok „vynovili“ a pribudla doň pomoc v podobe nových tvári. Tento školský rok bude pre nás všetkých pripravovať a zostavovať Nádej zatiaľ táto partička: **Júlia Tran Vanová, Romanka Salayová, Katka Krepsová, Tánička Šusteková a Marek Konečný**. Tu sú ich prvé dojmy a postrehy:*

Júlia

Volám sa Júlia Tran Vanová. Som členkou redakčnej rady. Chcela by som na tomto krúžku pomôcť predstaviť nové deti i dospelých.

Som rada, že som sa sem dostala a za to ďakujem pánovi Rétimu a pani Lepišovej. Dúfam, že sa nám všetkým podarí urobiť čo najlepšie vydania Nádeje a dáme doň všetko !!!

Venujem sa tomuto krúžku preto, lebo ma to baví. Medzi záľuby patrí šport ako napríklad volejbal, tanec, hudba, a ,samozrejme, spev. V budúcnosti by som chcela byť speváčkou ale veľmi o tom pochybujem, a keby sa mi to nevydarilo, tak cukrárkou a hlavne dobrou starostlivou mamičkou! :) Budem sa snažiť pomôcť na krúžku ako sa bude dať.

Katka

moje

Romana

**SOM RADA, ŽE SOM SA SEM DOSTALA. MÁM AJ SUPER KOLEKTÍV
A DÚFAM, ŽE BUDEME SPOLU DOBRE FACHČIŤ. BAVÍ MA TANEC
ALE AJ SPEV. SOM VEĽMI
RADA, ŽE NAŠIMI VEDÚCIMI NA KRÚŽKU SA STALI PÁN EMILKO
RÉTI A PANI JANKA LEPIŠOVÁ. DÚFAM, ŽE BUDEME SPOLU DOBRE
VYCHÁDZAŤ. VEĽMI SA UŽ TEŠÍM.**

Marek

Ja sa venujem tomuto krúžku aj preto, lebo by som chcel vyštudovať školu počítačových sietí

a telekomunikácii. Je to ťažký odbor ale myslím si, že sa v živote s ním uplatním. A

ešte jedna

a hlavne

a vlastne pre

len aby sa

pekný.

časopisu

veciam.

vec, strašne ma baví poletovanie za babami

šport a moja partia pre tento krúžok

nás všetkých. Som ochotný spraviť všetko

nám tu dobre robilo a aby bol náš časopis

Pomocou našej zostavy chceme pomôcť

Nádej k dobrému vzhľadu a ostatným

Zatiaľ sa snažíme čo najlepšie prepisovať

a upravovať články. Ja som tiež predseda žurnalistického krúžku, takže šéfujem

babám ☺ . Ak bude treba, som ochotný

pomôcť

hocikomu a bez rozdielov.

Tatiana

Takže ja sa volám sa Tatiana Šusteková a mám 15 rokov. A som z Považskej Bystrice. Som členkou

redakčnej rady. Som rada, že som sa dostala na tento krúžok. Veľmi ma

baví robiť rôzne veci na počítači. Dúfam, že sa

vám budú naše články páčiť.

Bežali sme odušu...!

Naši chlapci sa dostali na Školské MS SR v Cezpoľnom behu !!!

Ako to dokázali???

Dňa 22.10 2009 sa v Rimavskej Sobote konalo okresné kolo žiakov a žiačok v cezpoľnom behu.

Naši chlapci a dievčatá sa ho zúčastnili, ukázali, čo v nich je
a s prehľadom aj zvíťazili. Umiestnili sa nasledovne:

**Kat. žiačky: 1. Júlia Tran Vanová,
3. Alenka Karbánková, 7. Patrícia
Surová**

**Kat žiaci: 1. Rudolf Rácz, 3. Lukáš Pecúš,
5. Daniel Oláh**

Týmto si zabezpečili účasť na Krajskom kole v cezpoľnom behu, ktoré sa
v Žiari nad Hronom dňa 07.10.2009.

Po tomto úspechu sa chlapci aj dievčatá celé dva týždne tešili a hlavne pripravovali na krajské kolo.
V histórii nášho zariadenia sa ešte ani raz nepodarilo to, čo teraz, že by postúpili obe družstvá na krajské
kolo. Spoločne sme si v areály RC vytvorili trať (cca 450 m okruh), na ktorej denne absolvovali 5 a viac
kôl. Dosiahnuté časy sme si zapisovali, porovnávali a zároveň tešili ako sa zlepšovali.

Deň „D“ sa blížil. Budíček 6:00, hygiena, raňajky...

Je streda 07.10.2009, 7:00, nastupujeme do mikrobusu a odchádzame.

Smer je jasný. Žiar nad Hronom.

Približne o 09:15 vystupujeme. Hneď po príchode sme si prešli trať, ktorá bola členitá a náročná,
ale zato počasie bolo vynikajúce, krásne, slnečné. Naše baby sa postavili na štart ako prvé.
Absolvovali jedno kolo, čo bolo približne 1400 m. Najlepšie sa umiestnila Júlia na
11.mieste. Paťa obsadila 22.miesto a Alenka 28.miesto.

Chlapci absolvovali dve kolá - cca 2800 m. Hneď od začiatku sa vpredu
vytvorila skupinka približne 6-7 chlapcov, medzi ktorými
nechýbali ani naši dvaja, Rudo a Daniel. Už prvé kolo naznačovalo, že sa
bežalo rýchle tempo, skupinka si vytvorila dostatočný náskok. V druhom
kole sa tento náskok zväčšoval, kde nakoniec vpredu ostali len dvaja
pretekári, medzi ktorými bol aj náš Rudo.

Držal sa v tesnom závесе za prvým. Približne 300 - 400 m pred cieľom sa dostal
do čela pretekov, kontroloval si svoju pozíciu a cieľovú pásku preťal ako prvý.

Stal sa víťazom krajského kola, čo mu zaručilo postup na Školské Majstrovstvá Slovenska, ktoré sa konali v Liptovskom Mikuláši. A to nebolo všetko. Daniel nakoniec obsadil 9. miesto, čo zaručilo víťazstvo aj postup celého družstva na MS SR.

Hurááááá !!!!! Chlapci mali obrovskú radosť, lebo to, čo dosiahli, by im hádam ani len v tom najtajnejšom sne nenapadlo.

Umiestnenia: **Rudo:1.miesto, Daniel: 9.miesto, Dávid: 17.miesto.**

Po tomto úspechu začali opäť trénovať, pripravovať sa a zároveň čakať na deň 15.10.2009, keď budeme cestovať do Lipovského Mikuláša.

Cestou tam sme tušili, že to nebude ľahké, celou cestou pršalo aj snežilo. V Liptovskom Mikuláši na nás čakala snehom zaviata

Boli sme si prezrieť členitosťou. Na trati na prudké klesanie aj mal dĺžku cca 1500 m. z celého Slovenska. vpredu, v polovici mu už nevyšiel tak akoby

krajina. Zima prišla o niečo skorej ako mala. trať, ktorá bola náročná svojou chlapcov čakalo 20 cm snehu, jedno stúpanie. Bežali sa dva okruhy, jeden Na štart sa postavilo 28 pretekárov Rudo sa počas celých pretekov držal pretekov bol na 3. mieste. No ale záver chcel, nestačil na vedúcu skupinku a

nakoniec skončil na 8. mieste. Daniel dobehol hneď za ním na 9. mieste a Dávid na 17. mieste. Chlapci bojovali, držali sa statočne a v silnej konkurencii obsadili v kategórii družstiev pekné i keď nepopulárne **4. miesto**. Takýto úspech sa v histórii nášho zariadenia ešte nikomu nepodaril.

Gratulujeme!

Na záver sa chcem poďakovať chlapcom ale aj dievčatám za ich snahu, výdrž, obetavosť, tvrdý a občas aj nenávidený tréning, ktorý bol niekedy ťažký, namáhavý, za to, že to len tak ľahko nevzdávali a so zaťatými zubami trénovali, ešte raz ďakujem, boli ste **výborní...**

Kategória jednotlivcov:

- 8. miesto:** Rudolf Rác
9. miesto: Daniel Oláh
18. miesto: Dávid Nagy

Kategória družstiev:

- 1. miesto:** ZŠ s MŠ Červený Hrádok
2. miesto: ZŠ Zarevúca RK
3. miesto: ZŠ Brezová p. Bradlom
4. miesto: RC Čerenčany

„Dr.“ Paľko H. ☺

Mojé dotyky so športom!!!

Toto všetko začalo tým, že pán Hedvigy ma vybral na cezpoľný beh.

Ale nebola som sama. Bolo nás sedem. Ja, Rudo Rácz , Patrik Salay, Daniel Oláh, Alena Karbánková , Dávid Nagy a Patrícia Surová. Mali sme presne týždeň prípravy na reprezentáciu zariadenia. Pán Hedvigy nám urobil výbornú trasu cez antuku a popri plote. Trénovali sme poctivo a všetci. Dňa 22.9.2009 sme sa zúčastnili prvého cezpoľného behu, ktorý sa konal v Rimavskej Sobote. Všetci sme mali velikánsku trénu. Všetko skončilo dobre. Na prvých miestach sme sa umiestnili ja a Rudo Rácz. Na tretích miestach sa umiestnili Alena Karbánková a Lukáš Pecúš. A na 7. a 6. mieste sa umiestnili Patrícia Surová a Daniel Oláh. Trošku nás mrzel Patrik Salay, lebo bol prvý a nakoniec sa mu šmykla noha a spadol. Ale nejde o to či niekto vyhrá, ale ide o to, či má tú šancu zúčastniť sa nejakej súťaže ako je napríklad cezpoľný beh. Pán Hedvigy spolu s nami bol veľmi šťastný, a postúpili sme do Žiaru nad Hronom. Trénovali sme celý týždeň, aj keď sme sa niekedy uliali od behu ale nehovorte to pánovi Hedvigymu....pššššššttt!!!!!!

Prešiel týždeň a ani sme sa nenazdali a už sme boli na celookresnom cezpoľnom behu. Mali sme dvojnásobnú trénu ako v Rimavskej Sobote. Ja som hneď tušila že nepostúpia baby ale chalani . Ja som sa umiestnila na 10.mieste, Alenka na 20, a Patrícia Surová na 14. Chalani : Rudko na 1.mieste , Daniel(9.), a Dávid(17.). Mrzí ma, že som trošku sklamala Dr.Hedvigyho, lebo som mu sľúbila, že postúpime do Liptovského Mikuláša aj my baby. Ale chcela by som sa aj touto cestou poďakovať nášmu malému bežcovi Rudkovi za to že, vyhral a držíme mu všetci palce aby sa stal celoslovenským majstrom cezpoľného behu ...!!!

Júlia Tran Vanová, 7.roč.ZŠ

Kokava-Konvergenčie

V čase od 24.9.09 do 27.9.09 sme sa my ženské - Romana, Alenka a pani Chodúrová zúčastnili „Tvorivých dielní“ na Kokave. Chceme Vám napísať ako nám bolo.

Vo štvrtok o 9:00 hod. sme odchádzali z Rimavskej Soboty.

Prišli deti z DD a ŠZŠ v Rimavskej Sobote. A postupne k nám nastúpili deti v Hrachove, Hnúšti a Klenovci. Po príchode sme dostali menovky aj s názvom skupiny (bolo 8 skupín), v ktorej sme počas celého pobytu pracovali.

Alenka bola Kofa a Romana – Pŕhlivka. Potom nás ubytovali a šli sme na obed. Vo štvrtok bol

a tak sme
„ Opičiu
veľa
trampolína.
na
koňoch. Páčilo
vykefovali
a mohlo sa jazdiť.
dobré ale postupne
Alenka si to užila
čakala opekačka

oddychový deň,
o 14:00 šli na
dráhu „ , kde bolo
hojdačiek,
Mohli sme sa previezť
štvrkolkách ale aj na
sa nám, že sme kone
a potom ich ujo osedlal
Romana sa necítila celkom
sa jej tam zapáčilo. Zato
naplno. Namiesto večere nás
a o 20:00 Kufříkové divadlo

z Košíc. Bol to jeden herec a zahral nám Janka Hraška, a potom sa vrátil ako šašo a čaroval. Večer sme uzavreli diskotékou. Na druhý deň sme pracovali, každá sme absolvovali 4 dielne, a v sobotu ďalšie 4 dielne. Najviac sa nám páčili maľované tričká, korálky a práca s hlinou. V piatok nám zatancovali Hip-Hopové tanečnice z Rimavskej Soboty a zaspievali chalani, ktorí nám pripravili aj diskotéku. V nedeľu sme mali program „Kokava má talent,, , kde sa spievalo a tancovalo. V nedeľu bolo vyhodnotenie, rozdali nám tričká, ktoré sme si samy spravili. A aby sme nezabudli na raňajky - boli super, švédske stoly, mňam. Chceli by sme sa poďakovať pani Chodúrovej za to, že nás tam zobrala, veľmi sa nám to páčilo a veríme tomu, že podľa nášho opisu aj Vám ☺ . Okrem pekných zážitkov sme spoznali aj dobré baby, hlavne Alžbetku Oláhovú a super tety ako bola teta REGINA, teta KATKA a ADKA.

Romanka Salayová & Alenka Karbánková, VS A2

(Túto stránku pre Vás pripravila Júlia Tran Vanová)

TVORIVÉ DIELNE

Medovníky

Bolo 5 dielní, z toho jedna tá, do ktorej som sa tak strašne tešil a bola to medovníková dielňa. Bolo tam všetko- pec, sladké cesto, arašidy, slnečnica, sezam, mak a formičky. Bola tam Andrea z Lučenca, ktorá má dve dcéry, jednu osemročnú a druhú sedemnášťmesačnú. Bola tam sranda a my sme sa s ňou poriadne porozprávali. Začalo to o 9.00 ráno do 12.30 do obeda. Rozbíjali sme vajcia, valkovali sme cesto, potom sme na cesto dali formičky a robili sme si napríklad vtáčiky, prasa, mačku, hrdličku, hus a aj srdiečka. Okrášlili sme to arašidmi a spravil som ich veľa. Potom sa to pieklo. Potom prišla pani Chodúrová a začala nás meniť a ja som potom išiel na domčeky.

Arnold Berky 3.VS

Kukuričné listy

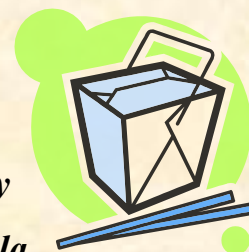
Ja som bol na takom krúžku, že tam sa robilo s kukuričnými listami. A to tak, že zobral som vatu, kukuričné listy a paličky. Rôzne sa to tvarovalo, mne sa podaril urobiť kvet. A to sa mi tak zapáčilo, že som urobil dva kvety.

Janko Kováč 1.VS

O výrobe škatuliek

Takže, my sme začali robiť kocky s jednou pani. Na tom krúžku sme boli ja aj Romana. Tá urobila najviac kociek, bolo ich 6, potom tam boli ešte Jano Kováč, Veronika Gombitová a nakoniec prišiel Janko Szarka. Začali sme robiť kocky, najprv nám dala pani podložku z krabice, potom pravítko, ceruzku, výkres, farebný papier. Kocku sme začali

robiť tak, že sme poskladali papier s pomocou pravítka. Potom sme zlepili spolu papier. Romana začala robiť zo srdiečka a stuhy, ja som robil z troch papierov stuhy. Vyzeralo to ako krabičková vrtuľka s kvetinkami a srdiečkami. Pani bola s nami najviac spokojná.

Dovidenia ľudia, bol som s vami spokojný, dúfam, že boli aj druhí, čo sa toho zúčastnili. Bol to pre mňa najlepší deň v tomto zariadení.

Edo Vass, 1.VS

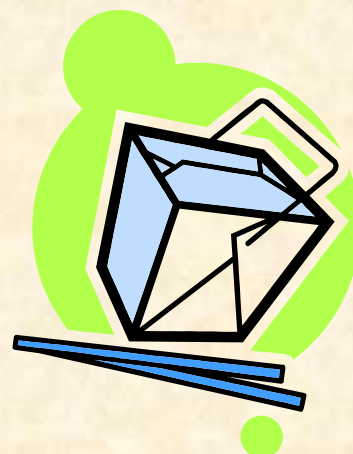
Na tvorivých dielňach sa mi najviac páčili korálky. Robili sme tam stromy života, kvety... .

Tie korálky sme navliekali na drôt, ktorý bol všelijako pootáčaný. A bol som aj na šúpolí, kde som robil kvety a ruže. Táto sobota sa mi veľmi páčila.

Nikolas Kuruc, 2.VS

Mne sa na tvorivých dielňach páčilo v podstate aj všetko. Ale najviac sa mi páčili asi korálky, kde sme robili stromy života... . Piekli sme aj medovníky, kde sme sa aj trochu najedli ale aj šúpolie bolo veľmi pekné. Vďaka tejto sobote som sa zasa naučila nejaké nové veci... .

Táňa Šusteková, VS A1

Mňamky...

V sobotu 10.10. sme s našou skupinou začali piecť koláče !!! Pokiaľ sme si vyšívali bábiky, pani Chodúrová s Julkou pripravovali všetky veci potrebné na výrobu našich koláčikov. Boli sme nedočkavé a veľmi „hladné,,! Mne a Vierke už tiekli pomaly slinky... . Boli sme aj veľmi unavené, no ale tie koláčky nám poriadne „pozdvihli náladu,,!!! Naozaj boli výborné , aspoň vidno, že máme skvelú pani a pána vychovávateľov, ktorí sú najlepší, aspoň pre mňa. Aj keď si to my nezaslúžime, aj tak sú ochotní pre nás urobiť skoro všetko. To je z môjho hľadiska asi všetko a za celú skupinu Ďakujem aj za tie koláčky , ale aj za iné veci!!!

Srdečná vd'aka

Katarína Krepsová, VS A2

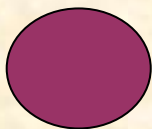
NAŠI NOVÍ KAMARÁTI

Volám sa Slavomíra Smitalová, mám 15 rokov, moje záľuby sú ručné práce a tanec.

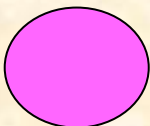
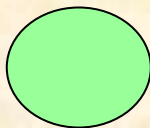
Dostala som sa sem preto, lebo v škole som užívala alkoholické nápoje. Pred umiestnením do Čerenčian som bola v Lietavskej Lúčke, na pozorovaní správania.

Pobyt v Čerenčianoch určite nebude zbytočný, mojím cieľom je dokončenie základnej školy a popracovanie na mojom správaní, aby som sa mohla vrátiť k rodine, tráviť s nimi voľné chvíle a spraviť si štúdium podľa vlastnej predstavy.

Doma ma čaká nové bývanie, noví ľudia, nové prostredie. Ak to dokážem, môžem za bránou reedukačného centra začať od hrubej čiary a venovať sa mojím záľubám a spomínať na ústavy ako v nich bolo a aby som sa tam nevrátila!!!

Slávka Smitalová, 9.roč.ZŠ

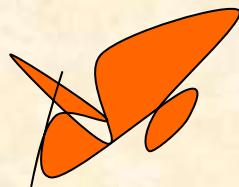
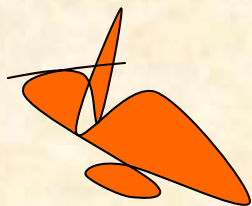

Volám sa Lukáš Pecúš, mám 15 rokov, som z Ladiec. Mám sestru a brata. Čo by som chcel zmeniť? V prvom rade napraviť vo všetkom. Moje záľuby sú hudba a futbal. Chcel by som už ísť domov, zistil som, že keď sa tu budem správať normálne, tak ma pustia čo najskôr domov. Chalani sú super, rozumiem si s nimi na skupine, som z 3.VS.

Som tu za školu, krádeže. seba a chcel by som sa celkovo

Lukáš Pecúš, 3.VS

NAŠI NOVÍ KAMARÁTI

Ahojte, volám sa Rudolf Rácz. Chodím do 9. triedy ZŠ. Som tu už nejaký čas a cítim sa tu veľmi dobre. Som zábavný a mám rád šport. Kedysi som hrával futbal a basketbal. Ale teraz sa venujem behu. Ja som z detského domova Šíd. Bolo tam o niečo lepšie ako tu v Čerenčanoch. Mám 14 rokov. Mám nízku postavu ale mne to neprekáža. Bavia ma aj športové hry a hlavne aj spev a občas si aj zatancujem. Mám 5 súrodencov a z toho jedného už poznáte. Elemíra. Ja som tu vlastne aj preto, aby som sa polepšil a aby som sa čím skôr vrátil domov. Chodieval som do školy do Fil'akova. Moji rodičia zomreli, keď som bol ešte maličký, takže to znamená, že som sirota. Ja si myslím, že som veľmi priateľský a že si ma ľudia veľmi rýchlo obľúbia. Moja obľúbená farba je zelená a šťastné číslo mám 7. Keď hrávam futbal, tak som vždy vzadu ako obranca a aj v basketbale bývam obranca. Nedokážem byť dlho nervózny. V učení som nie moc dobrý ale keď sa snažím, tak mi to ide a keď čosi chcem, tak sa snažím to aj dosiahnuť. S pozdravom váš Rudko!!!

Prv než začnem písať týchto pár viet, chcel by som sa vám Kováč a bývam v Koliňanoch v DD. Mám 13 rokov Čerenčanoch.

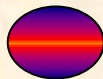
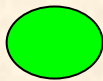
Prišiel som sem preto, lebo som robil zle pánom obľúbil hlavne pána Kiššku a pána Atilu Szajka, pekné pesničky. Chcel by som sa stať pánom nebudem taký dobrý riaditeľ ako je ten náš – pán som mu chcel poďakovať, že nás tak dobre učí učiteľka sa volá Darinka Porubiaková a učí ma sú zvláštne, lebo rád spomínam na DD a potom mi je a tetám. Chcel by som sa polepšiť, byť osožný, aby som mohol byť hrdý na seba, že dokážem byť aj dobrý a usilovný.

predstaviť. Volám sa Janko a teraz som tu v RC

vychovávateľom. Tu som si lebo pekne spieva a učí nás riaditeľom, ale nikdy Bodnár. Touto cestou by prírodopis. Moja triedna matematiku. Moje pocity tu smutno z toho, čo som robil ujom

Ján Kováč, 1. VS

NAŠI NOVÍ KAMARÁTI

Chcem byť lepší

Volám sa Janko Szarka. Mám 12 rokov a prišiel som do RC Čerenčany z DD Hriňová, pretože som už ako malý kradol, bil som sa a fajčil som.

Som tu už 1 mesiac a 3 týždne. Chcel by som byť dobrý a polepšiť sa. Pretože som stále chorý, nemôžem cvičiť a robiť saltá a to sa mi nepáči. Páči sa mi tu, lebo cítim, že sa mi tu venujú učitelia aj vychovávatelia a chcú mi len dobre.

Chcem byť preto už poslušný, podieľať sa na všetkých činnostiach

1.VS, kde momentálne som zaradený. Z vychovávateľov mám tetu J. Lysiovú a z učiteliek pani učiteľku Sivokovú. Chýba mi mama a obávam sa, že ma tak skoro ani nepríde pozrieť.

Keď sa polepším, dúfam, že sa odtiaľto dostanem znova domov a tam budem sekať už len dobrotu.

na
rád
tu

J.Szarka , 1. VS

Volám sa Andrej Horváth. Narodil som sa v Bratislave, no dostal som sa do DD . Mám jednu sestru, ktorá sa volá Denisa

Daniela. Mám tiež troch

18 rokov. Ďalší je

z nich má 15 rokov

mladší ešte o kus, lebo len

najobľúbenejšia farba je

opekám si s priateľmi, hrám

si zahrať tenis.

Špániková a má 21 rokov. Denisa má jedno dieťa,

bratov. Najstarší sa volá Henrich Špánik a má

Silvester Horváth, má 17 rokov a najmladší

a volá sa Leo Horváth. Ja som od neho

budem mať 14 rokov. Moja

fialová, ružová a červená. Rád stanujem,

futbal s chalanmi, chodím snowboardovať alebo

Môj príchod sem bol veľmi smutný a ťažký. Prvý deň som to nezvládol, plakal som a myslel som na mojich bratov. Postupne som si musel zvyknúť na nových kamarátov a kamarátky. Teraz som na 1.VS a je mi tu dobre.

Andrej Horváth, 1. VS

NAŠI NOVÍ KAMARÁTI

Príchod sem, pobyt tu a pohľad do budúcnosti

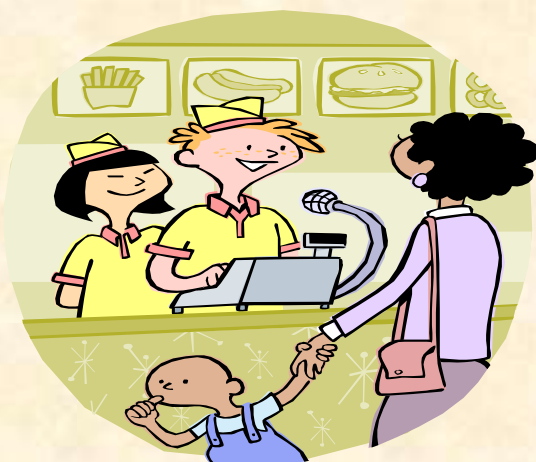
Môj príchod sem som nezvládol veľmi dobre. Bol som veľmi nešťastný, lebo som prišiel z nemocnice a nestihol som sa ani zviať ani rozlúčiť s mojimi rodičmi. Bolo to pre mňa dosť smutné. No nejako som to prežil. Prišiel som sem a povedal som si, že sa budem správať dobre. A podľa toho sa správam aj teraz. Aj keď mám občas malé problémy, snažím sa byť čo najlepši. Sľúbil som to aj svojim rodičom a ten sľub aj dodržím.

V budúcnosti by som chcel ísť na štvorročné gymnázium. Po medicínu. Dúfam, že si aj som chcel mať dievča a dvoch s mojou maminou najradšej. Žili by som dáke autíčko a ak borderských teriérov.

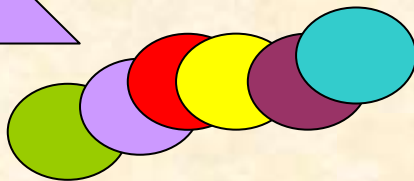
som chcel ísť na štvorročné nom by som chcel vyštudovať a pracovať ako chirurg. ja nájdem ženu, s ktorou by tri deti. Presnejšie jedno chlapcov. Chcel by som žiť a ocinom, ktorých mám sme v rodinnom dome, mal by by sa podarilo aj dvoch

Ale na to všetko je ešte čas a viem, že všetko to závisí len odomňa.

Tomáš Haluška, 3.VS

NAŠI NOVÍ KAMARÁTI

*Volám sa Tatiana Šusteková a mám 15 rokov.
Som tu, pretože som mala doma nejaké problémy.
Bola to hlavne škola a moje dochádzky domov.
S kamarátmi my bolo dobre ale nie dlho... .
A aj nejaké iné maličkosti ako každý... .
Medzi moje záľuby patria hlavne kamaráti a zábava.
Medzi moje najdôležitejšie veci patrí rodina, ktorá je
nadovšetko... .
Môj najväčší maznáčik je môj havino Níko.
Mám aj jedného brata, ktorého mám veľmi rada, je skoro
ako môj najlepší kamarát. Je pre mňa veľkým vzorom.*

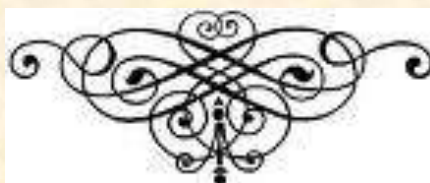

Ja bývam v Čiernej nad Tisou.

Niečo o mojej rodine? Mama sa volá Renata Nagyová a oco sa volá Juraj Nagy.

Mám 4 bratov. Moje záľuby sú tieto : rád hrám futbal a rád športujem, najradšej mám beh. Moja skupina je podľa mňa dobrá, je tam 11 chlapcov, samospráva je Edo Vass. Proste, skupina je super, veľmi sa mi na tej skupine páči. Ja chodím do 8. triedy a triedny učiteľ mi je pán Kišška. Mám ho veľmi rád. Váš Dávid Nagy

NAŠI NOVÍ KAMARÁTI

Ahojte chlapci a dievčatá, volám sa Frederik György, mám 12 rokov. „Žijem“ v Čerenčanoch už 1 mesiac. Som tu kvôli tomu, že som nechodil do školy a že som fajčil marihuanu a cigarety. Je starký, Viacej detí ho Mám tu dosť Marián Vríčan, Miro a v podstate celá a pani vedúcu, volá sa ju rád preto, lebo vyrieši lebo je frajer. Medzi moje záľuby patrí šport. Na Vianoce by som chcel ísť domov! .

VOLÁM SA

JOHANKA ŠOVČIKOVÁ, PREZÝVAJÚ MA CHIPSY. MÁM 12

ROKOV, CHODÍM DO 6. ZŠ, SOM Z VEĽKÝCH

UHORIEC. PRIŠLA SOM SEM PRETO,

LEBO SOM UTEKA, FAJČILA A NADÁVALA

NÁŠMU PÁNOVI RIADITEĽOVI. KEĎ MA SEM

VZALI, MYSLELA SOM SI, ŽE TO TU BUDE

VYZERAŤ HROZNE. PRVÝ DEŇ ZAČAL TAK, ŽE

SOM SA ZAČALA ZOZNAMOVAŤ S DIEVČATAMI.

PO ISTEJ DOBE SOM MALA KONFLIKT S DIEVČATAMI, ALE

VYRIEŠILO SA TO.

ZISTILA SOM, ŽE TU JE DOSŤ DOBRE. BUDEM SA SNAŽIŤ, ABY SOM SA DOSTALA ČÍM SKOREJ DOMOV. A TEŠÍ MA TO, ŽE SOM TU STRETĽA AJ BÝVAĽÉ MOJE KAMOŠKY. MOJE ZÁĽUBY SÚ PLÁVANIE, KRESLENIE A VARENIE.

NAŠI NOVÍ KAMARÁTI

Volám sa Alžbeta Fillová! Mám 14 rokov. Moje záľuby sú spev, ping-pong,... atď. Som z Liptovského Mikuláša. Do tohto zariadenia som prišla 4.9.2009. Som tu, pretože som nechodila do školy, nebývala som doma,...atď. Keď

so som sem prišla, tak som bola veľmi vystrašená. No po čase som si zvykla. Skamarátila som sa s dievčatami z A2 a aj z A1. Najviac si rozumiem asi s Katkou Kováčovou. A veľmi som si zvykla aj na pána Chodúra a pani Chodúrovú. Myslím si, že sú to veľmi dobrí ľudia. To, že som v tomto zariadení sklamalo veľmi moju rodinu a kamarátov a hlavne mňa! Nečakala som, že to až tak ďaleko zájde. Keď som mala 13 som sa dostala do Hrane. Keď som tak som sekala dobrotu. No ale

mesiac po mesiaci som bola zase horšia a horšia. No a tak som si začala robiť ešte väčšie problémy ako som robila.

Začala som kraďnúť, hrať automaty, do toho ešte alkohol.

To, že som tu, si zaslúžim a dúfam, že sa polepším!!! Ešte neviem, dokedy tu budem. Ale určite viac než rok. Chcela by som si tu dochodiť 9. ročník ZŠ.

S pozdravom Alžbeta Fillová

8. roč. ZŠ

NAŠI NOVÍ KAMARÁTI

Volám sa Zlatica Rezmüvešová, som z Revúcej, mám trinásť rokov. Sem som sa dostala za školu,

namiesto matematiku všetkom.

mnou) a

školy som chodila do mesta. Z predmetov mám najradšej a nejde mi slovenčina. Chcela by som sa ale zlepšiť vo Mám dvoch súrodencov - brata Jožka (ten je tu tiež so sestru Dianu (tú už poznáte z minulého roka).

Z učiteľ'ov som si oblúbila našu triednu pani J. Lepišovú a z vychovávateľ'ov pána Szajka, lebo je ku mne dobrý. Najlepší kamaráti sú Marcel Prieložný a z dievčat si rozumiem s Irenkou. Zatiaľ sa mám fajn ale na Vianoce chcem byť doma v kruhu svojej rodiny.

Zlatica Rezmüvešová, 7.ŠZŠ

Volám sa Jožo Rezmüveš. Som z Revúcej a narodil som sa 16.1.1994. Som tu, lebo som neposlúchal doma, kradol som a nechodil som do futbal a šport. Je mi tu zatiaľ dobre. Mám tu Môj život by som chcel zmeniť k lepšiemu, ľutujem, čo som povystrájal. Počúvam rád .Na druhej výchovnej skupine sa mi už páči, si nevedel zvyknúť. Teraz sa učím to, čo som

školy. Moje záľuby sú: nových kamarátov. teraz už všetko hudbu – rep, techno... aj keď zo začiatku som doteraz nevedel.

Jozef Rezmüveš, 2.VS

NAŠI NOVÍ KAMARÁTI

Volám sa Vanesa Pihyková, mám 14 rokov. Narodila som sa 21.6.1995. Som z Bánoviec nad Bebravou, som tu za úteky. Chodila som aj poza školu a fajčila. Mala by som tu byť len pol roka, pokiaľ budem horšia, tak aj rok. Je mi tu dobre. Páči sa mi tu, je tu dobrá škola, aj ja sa zlepšujem. Najlepšiu kamošku som si našla na našej skupine a volá sa Katka Kováčová, ale všetkých beriem za kamošky. Obľúbené záľuby sú futbal, vybíjaná, kreslenie.

A na koniec chcem povedať, že chcem ísť už domov. Nie je tu zle, ale chcem ísť domov. A keď chcem ísť domov, tak sa musím polepšiť.

Vanesa Pihyková, 8.roč.ZŠ

Volám sa Nikolas Kuruc. Som tu za neslušné správanie, napríklad obchytkávanie dievčat. Chcel by som na sebe veľa zmeniť. Svoj život si predstavujem takto: mať prácu, ktorá ma baví, peknú ženu a dieťa, dobrú rodinu. Moje záľuby sú: futbal, hokej... . Narodil som sa 4.4.1996, som z Trnavy, z DD. Chcel by som sa čo najrýchlejšie dostať preč a samozrejme na vianočné prázdniny. Na druhej výchovnej skupine sa mi zatiaľ páči a dobre sa tu aj pracuje. A chcel by som poďakovať pánovi Halušťíkovi a Csankovi, že ma toho dosť naučili.

Nikolas Kuruc, 2.VS

Volám sa Antónia Balážová a mám 12 rokov. Pochádzam z Topoľčian, kde bývam s mamou a sestrou. Narodila som sa 9.9.1997, čiže som znamenie panna. Som tu, pretože som fajčila, robila som si, čo chcem a do školy som chodila, kedy sa mi zachcelo...

Potom som bola zlá k mame, bila som spolužiakov... .

Medzi moje záľuby patrí tanec, futbal a volejbal.

Odtiaľto z RC mám najradšej pána Václavíka, pána Ílleša a pána riaditeľa.

Tak isto mám aj veľmi rada našu pani Lenku.

Z našej skupiny mám najradšej Tánu, Pat'u a Žanetu.

Veľmi sa už teším na Vianoce, keď pôjdem domov, pretože mi veľmi chýba rodina... .

Môj nick je: tonkaa9

NAŠI NOVÍ KAMARÁTI

Volám sa Miroslav Ferenčík. Mám 15 rokov. Narodil som sa v Muráni. Dostal som sa tu preto, lebo som bol zlý, neposlúchal som rodičov, kradol som, nechodil do školy. Dúfam, že sa čoskoro vrátim domov. Sľubujem, že už budem poslúchať.

Volám sa Martin Hodermarský. Mám 15 rokov. Do RC Čerenčany som sa dostal preto, lebo som nechodil do školy. Obľúbil som si tu všetkých učiteľov ale i vychovávateľov. Moje záľuby sú bicyklovanie. Chodím do 8. ZŠ. Darí sa mi tu dobre. Zatiaľ som nič zlé neurobil, pretože chcem ísť domov. Snažím sa byť stále vzorný a dobrý.

Volám sa Patrik Berky, pochádzam z Banskej Bystrice. Som tu preto, lebo som bol zlý, nechodil som do školy. V Čerenčanoch sa mi nepáči. Som tu na šesť mesiacov a chcem sa polepšiť. Najviac mi chýba mama, ktorá sa volá Božena Berkyová. V decembri budem mať 15 rokov a koncom januára by som mal ísť domov.

No, tak ja – Marek Fendek mám 15 rokov a prišiel som sem 15.10.2009. Je tu celkom dobre. Našiel som si tu veľa kamarátov. Sú tu celkom dobrí vychovávatelia: Tibor Horváth, Rast'o Gregorčok. Moje záľuby sú : futbal, volejbal a nohejbal.

Som tu preto, lebo som doma pil, kradol peniaze, utekal z domu, fajčil a sem tam v tom boli aj drogy. Z učiteľov sú tu dobrí : pani Lepišová, pán Kišška, pán Václavík, pán Gál, ale najlepší je tu pán riaditeľ. Chcem ísť domov a držím sa tu preto celkom dobre. Zlepšil som sa dosť v učení.

Ja Alf

Volám sa Roman Kováč, inak Alf. Mám 12 rokov. Moje koníčky sú tanec. Dostal som sa sem preto, lebo som kradol sladkosti, hračky. Obľúbil som si tu pána Václavíka, lebo robí na počítačoch. Mojim želaním je ísť do detského domova, teda aj k tete Agike.

Roman Kováč, 5.roč ZŠ

NAŠI NOVÍ KAMARÁTI

Volám sa Miroslav Balog, narodil som sa 24.8.1994. Mám 15 rokov a bývam v Hriňovej, v činžiaku. Niekedy som chodil do školy, ale dostal som sa do zlej partie. Začal

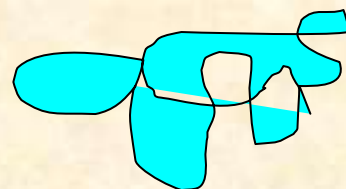
fetovať, húliť trávu a potom aj tvrdé drogy. Niekedy som bol v kríze, a tak som bol nervózny. A potom keď som šiel do školy, robil som tam zle, neučil som sa a vyrušoval som, no a tiež som nadával neslušné slová pani učiteľke. Potom som začal kraďnúť v obchode pálenku a drogériu a mal som preto problémy s policajtní. A tak pekne krásne som sa dopracoval až sem. Prvý deň mi tu bolo hrozne, nepáčilo sa mi tu nič. Ale spoznal som v pohode chalanov a aj ja sa už pomaly cítim v pohode. Ak by som bol doma, už by som poslúchal.

Volám sa Václav Barčák, mám 14 rokov a som siedmak. Som zo Žiliny, konkrétne z dediny Divinka. Mám rád motokros a som aj dobrý breaker. Mojim obľúbeným jedlom sú hranolky so syrom. Chcel by som ísť čo najskôr domov.

Letné prázdniny

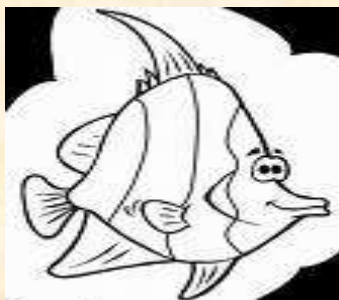
DOMOV SOM ODCHÁDZALA 29.6. MÔJ PRVÝ LETNÝ DEŇ SA ZAČAL DOBRE. S BABKOU SOM BOLA DVA TÝŽDNE DOMA A ZA TIE DNI SME VŠADE POCHODILI. BOLI SME SA KÚPAŤ V PODHÁJSKEJ ALE AJ NA KÚPALISKU. ALE ČO SA MI NAJVIAC PÁČILO, BOLO TO, ŽE SME ŠLI DO MALEJ DEDINKY LIPA. BÝVALI SME S RODINOU V RODINNOM BYTE, OBEHALI SME CELÉ SLOVENSKO. A POTOM SOM BOLA DVA TÝŽNE S DEDKOM A CHODILI SME SA KÚPAŤ A TEN OSTATOK MOJICH PRÁZDNIN SOM BOLA S MOJOU MAMINKOU. S MAMINKOU SME BOLI V REŠTAURÁCII, JA SOM SI OBJEDNALA HRANOLKY DVAKRÁT A MAMINKA TIEŽ. BO SOM MI PROSTE SUPER. TIETO LETNÉ PRÁZDNINY SA MI VEEMI PÁČILI.

VERONIKA GOMBITOVÁ, 9. ROČ. ZŠ

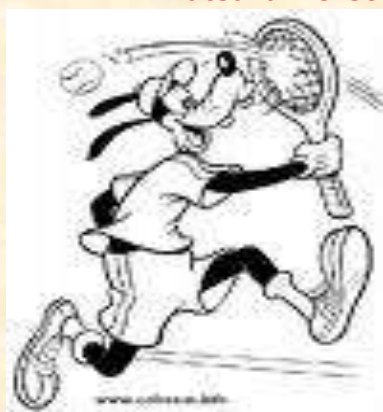
Dňa 26.6. 2008 som išiel domov ku strýkovi. Prišli pre mňa už o siedmej. Prišli pre mňa na aute. Keď som prišiel domov, bolo asi desať hodín. U strýka bola aj starká, tešili sme sa, že sa vidíme. Bol som celý šťastný. Cez s tetou v Turčianskych s malým bratom, ktorý má druhý výlet sme išli na chatu. s ňou. Strýko dovolil. Na z pištole, hral som sa a išli sme s ním chytať ryby.

prázdniny som chodil na výlety, bol som Tepliciach na kúpalisku. Bol som tam aj len 3 roky. Učil som ho plávať. Na Moja teta sa spýtala, že či môžem ísť chate bolo veľmi dobre, strieľali sme s bratom. Potom prišiel jeden chalan

Doma bol aj môj brat z detského domova. Bol s nami len týždeň. Cez prázdniny som chodil na futbal a kicxbox. Tieto prázdniny boli naj. Svoju rodinu mám rád.

Patrik Hromádka, 2.VS

Tieto letné prázdniny patrili medzi tie najlepšie. Spoznala som aj veľa nových kamarátov, ktorých mám veľmi rada. Zažila som s nimi aj veľa srandy. Dost často som chodievala na chaty, no ale najlepšie aj tak bolo v Rajci s kamarátmi. A z prázdnin, čo mám stále pred očami sú tenisové kurty. Tam som strávila celé leto, pretože známy tam robí správcu. Bolo tam super. Stále som chodila do výrivky a do sauny. No a možno aj preto som tu, sčasti určite. Ale zase som mala

cez prázdniny aj dosť ťažké dni. Stále som sa hádala s mamou a s jej priateľom. No ale na tieto prázdniny nikdy nezabudnem. A preto sa chcem za tieto prázdniny aj poďakovať môjmu najlepšiemu kamarátovi.

Tatiana Šusteková, VS A1

Cez letné prázdniny bolo tak fajn...

Začnem tak, že sme sa na prázdniny nevedeli dočkať, no predsa sme sa len dočkali. Cez letné prázdniny ma dali na 3. VS a tam bolo veľmi dobre. O taký týždeň u nás robil pán Balaj a boli sme na bicykloch na Teplom Vrchu. Neskôr boli akcie na Skalníku, kde sme sa fajne okúpali, ďalej sa mi páčili aj iné akcie v RC... . Tieto prázdniny boli pekné, no zároveň rýchlo prebehli. Boli sme aj v Mlynkách s pánom Csankom, Halúštikom a pani Ďurišovou, s ktorou bolo najlepšie ☺☺☺... . Boli sme tam týždeň, aj v Dobšinej, tam sme pekne šliapali a išli na

späť.

A ešte som zabudol napísať, že sme navštívili aj Bankov... . Bolo tam fajn, no mohlo nám byť aj lepšie ☹☹. Páni vychovávatelia to nevzdali a robili to, čo mali s nami na pláne. Proste sa tam oplatilo ísť a bolo tam dobre. Boli sme na vyhliadkovej veži, odkiaľ bolo možno vidieť celú košickú nádheru a samozrejme celé mesto... („najlepšie boli i tak špekačky“)!!! Pán Szajkó nám zahral skvelé piesne.

V auguste pán Réti vybral 10 chlapcov a išli sme na týždeň do tábora k nemu na strelnicu. V priebehu dní sme si spravili všelijaké pekné akcie, potom nám pán Reti dal aj nočnú úlohu, ktorú všetci splnili. Boli sme odmenení peniazmi a zastavili sme sa aj na Kurinci. Pán Vašek a Vivien nás tam strašili. Mali sme hľadať kľúčiky od pokladu, prvý našiel Maroš H., ale aj iní chlapci... . Arny vyhral ten najväčší, o ktorý sa hádzalo kockou... ☺☺☺ . On sa s výhrou rozdelil aj napriek tomu, že nemusel. To bolo od neho pekné.

Ďakujem týmto ľuďom, ktorí tam s nami prežili celý týždeň:

1. pani J.Lepišovej
2. pánovi E. Rétimu
3. tete Tinke

A ďakujem aj tej dobrej atmosfére, čo tam bola.

Peťo Deleman, 9.roč.ŠZŠ

Letné prázdniny

MLYNKY

Už mesiac pred veľkými prázdninami sme sa dozvedeli, že pôjdeme do Mlyniek, kam sme sa všetky deti tešili. Dočkať sa toho a hlavne na vychovávateľov, ktorí išli s nami, bolo veľmi ťažké. Išli s nami pani Veronika Ďurišová, pán Halušítk a pán Csank. Hneď ako sme prišli do

Mlyniek, vybalili sme sa a uložili si veci, išli sme na obed a hneď po obede sme sa vybrali na Dedinky, kde sme sa išli pozrieť, kde sa budeme chodiť kúpať. Bolo to tam veľmi pekne, no tiež aj veľa srandy. Na druhý deň sme sa spoznali s bankovčanmi, kde boli tiež veľmi dobrí ľudia. Po obede sa išlo na Geravy, kde sme chodili po vysokých rebríkov a po kameňoch, medzi tým boli aj krásne vodopády. Nešli sme tam všetky deti, pretože tie menšie deti by to nezvládli. Ako taký Kristián Štefanides alebo Tonka Balážová a druhé deti, ktoré ostali s pani Veronikou. Keď sme sa vrátili, každý bol unavený a hladný a každý sa tešil

na odpočinok, po ktorom sme sa vybrali kúpať. So svojimi vychovávateľmi sme si pokúpili sladkosti. Páčil sa nám turnaj v stolnom tenise, ktorý pre nás pripravila pani Veronika, kde bolo kopec srandy, niektorí sme to ani nevedeli hrať ale zapojili sme sa. Hrali sme o cukríky, ktoré nám dala pani Veronika a dostal každý, ktorý sa zapojil.

pán Csank a pán Halušítk hrali Potom nám zvýšil ešte čas, lebo sme medzičasom s pani Veronikou robili rôzne odtlačky rúk a nôh, čo ste si určite všimli vo vestibule a veľmi sa nám to páčilo. tak my sme medzičasom s pani Veronikou robili rôzne odtlačky rúk a nôh, čo ste si určite všimli vo vestibule a veľmi sa nám to páčilo. Išli sme aj na túru, ktorou sa ide do Dobšinskej ľadovej jaskyni, kde nám robil sprievodcu jeden ujo z Bačkova. Boli sme sa pozrieť aj na výhl'ady, cez ktoré bolo vidno celé dedinky, bolo to krásne ale aj dosť nebezpečné. Predposledný deň sme išli znova na Geravy, kde sme už boli všetci aj malí, aj veľkí a tú túru zvládol aj Robko Bulík.

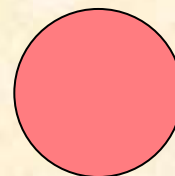
My všetci by sme sa chceli poďakovať pani Veronike, pánovi Csankovi, pánovi Halušítkovi, že nám s nimi bolo dobre, hlavne sranda, že mali s nami tú trpezlivosť aj keď nám občas v lete uleteli machy. No a prišiel posledný deň, ktorý sme strávili s Bačkovom pri opekačke, kde sme sa pofotili, niektorí si poplakali a na druhý deň sme išli domov.

Žaneta Polhošová, VS A1

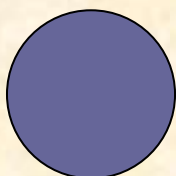
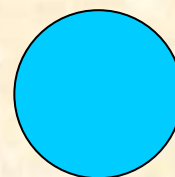
Moje zážitky v Mlynkách

Bol veľmi pekný deň. Boli sme sa kúpať a veľmi dobre sme sa aj najedli. Vychovávateľia tam boli s nami pán Halušík a pani Ďurišová. Pani bola na nás veľmi dobrá.

Najviac ma bavil ping-pong. Paťa Surová ma naučila plávať, no ale zo začiatku ma musela stále zachraňovať. Ale, samozrejme, som mala koleso.

Za tieto prázdniny chcem poďakovať pánovi riaditeľovi.

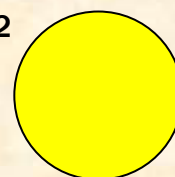

Tonka Balážová, VS A1

Boli sme v Mlynkách na prázdninách. Bolo tam veľmi dobre. Stretli sme tam nových kamarátov. Naši vychovávateľia boli pán Halušík, pán Csank a pani Ďurišová. Najviac by som chcela poďakovať Žanetke Polhošovej, ktorá držala skupinu pohromade a bola mi dobrá kamarátka. Mám ťa rada a ďakujem ti!

Romana Salayová, VS A2

Šli sme do Bankova a môžem povedať, že nám tam bolo veľmi dobre. Keď sme dorazili, museli sme sa spočítať, že koľkí sme. Z vychovávateľov boli s nami pán Vašek, pán Szajkó a pán Balaj. Bolo nám veľmi dobre.

A našli sme si nových kamarátov a tiež sme spoznali nových vychovávateľov. Bolo tam proste veľmi dobre.

Katka Kováčová, VS A2

Deň všetkých svätých

Dňa 1.11. je deň zosnulých. Spomíname na blízkych ľudí, ktorí už nie sú medzi nami. Ja spomínam na svoju starú mamu, ktorá mi zomrela pred letnými prázdninami, no čo bolo najhoršie, že ja som bol tu v RC a moja mama ani teta mi to vôbec nepovedali. Moja starká bola veľmi dobrý človek, veľa ma naučila a keď som

tak by som

mi
rada

Deň

cintorín

lebo toľko vecí by som jej chcel ešte povedať, lenže to už nestihol, ani zapáliť sviečku nemôžem na jej tu v RC na ňu spomínam.

doma niečo zlé spravil, tak len ona ma vedela usmerniť. Keby tu bola, sa jej chcel veľmi poďakovať čo pre mňa spravila a chcel by som jej povedať, že ju mám rád a nosím ju vždy vo svojom srdci. Strašne chýba a chýba mi jej objatie a vždy čo vravela, že mám t'a tak „vnúčik môj“!

zosnulých je deň, keď

zapaľovať sviečky a pospomínať si

chodíme na
na svojich
chvíľu mohla byť,
škola, že som jej
hrobe, tak aspoň

Kristián Horváth, 3.VS

1.11 býva pamiatka zosnulých. Tento deň oslavujem aj svoje narodeniny. V tento deň myslíme aj na zomreli. Ja som myslel na a svojho starého otca.

2008 a moja mama veľmi smutno. Na zapaľovať sviečky. Ale ja

Ale keď pôjdem

cintorín zapáliť sviečku mojim najbližším. Je to veľmi zlý pocit.

tých, ktorí nám
moju maminu

Môj starký zomrel koncom augusta zomrela 17. apríla 2009. Je mi za nimi pamiatku chodíme na cintorín som nemohol, pretože som bol tu v RC. na Vianoce domov, tak pôjdem na

Patrik Hromádka, 9.roč.ŠZŠ

Náša skupina-2.VS

Na tejto výchovnej skupine robia páni vychovávatelia : pán Halušík a pán Csank. Na tejto skupine som prvýkrát, lebo som bol na inej skupine. Zo začiatku som si pod nosom hundral, že prečo som na tejto skupine. Cítil som sa tu zle, ale potom som si zvykol, lebo sa tu vybudovalo kamarátstvo. Ale nastal ten čas, čo všetci čakali na 2. VS. Išlo sa na inú skupinu, na 4. VS. A tam išli Kristián Štefanides. Dano bol taký aj taký. Kristián

títo : Marcel Prieložný, Dano Oláh, môj dobrý kamarát. Marcel bol kamarát Štefanides, niekedy som ho mal rád, ale

potom začal aj mňa veľmi provokovať.

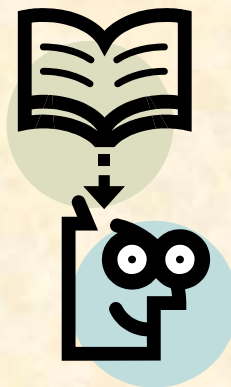
Pán Halušík je zatiaľ dobrý vychovávateľ. Myslel som si, že to bude horšie, ale mýlil som sa.

Pán Csank – od začiatku som sa naňho netešil, lebo som ho nemal rád, ale potom som si zvykol a bolo to lepšie. Keď sme my dobrí, tak je aj pán vychovávateľ. Zatiaľ som rád .

Patrik Hromádka, 2. VS

Naša vlastná (neraz priam umelecká) tvorba ☺

Báseň pre naše najdrahšie mamičky

Ned'aleko v údolí
stojí domček schúlený.
A v ňom sedí stará žena
a je veľmi utrápená.
Zoberie si paličku,
ide bližšie k oblôčku.
Smutným zrakom pozerá,
či jej nejde návšteva.
Čaká synov, drahého,
veď už nemá žiadneho.
Stačilo rozprávočku povedať,
a na líčko pusu dať.
Teraz nemá záujem,
matka na ťarchu mu je.
Iba by mu auto zašpinila,
keby sa doň posadila.
Už nebude dlho žiť,
chcela by len počuť:
„Mama moja, mám ťa rád
nesmieš ešte umierať!“

Kristián a Tomáš Haluška, 3. VS

Pre teba

Bojisko je tento svet.
Myslela som si, že lásky v ňom niet.
No spoznala som teba,
pri tebe aj seba.
Srdce sa mi znova udusilo, mám teba,
no zavreli ma tu, pocítila som samotu.
Chcem len teba, no musíš na mňa čakať
a ja musím na sebe makat'.

Raz nám bude ako v raji,
možno v zime, možno v máji.
Ten, kto čaká sa dočká
a ja budem tvoja kočka.

Alžbeta Fillová
8.roč.ZŠ

Jeseň

Fú – Fú – Fú už je jeseň tu.
Jeseň, to je pekné obdobie,
lístie má pekné sfarbenie.
Šarkany poletujú
a ľudom veselo mávajú.
Lístie zo stromu padá
a rosička na trávku sadá.
Jeseň majú všetky deti radi,
lebo šarkany po nebi púšťajú
a deti to rady mávajú.

Kristián Horváth, 3.VS

Svet klamstiev

*Teším sa vo svete klamstiev,
Je mi z toho smutno, na plač,
A nie na spev, topiť sa v ňom nemôžem,
Dýchať neviem, kašlem, kýcham.
Nakazila som sa samotou, moje srdce kričí prázdnotou.
Chcem byť plná čiernou páskou...nevidím nič, len tmavú tmú, Chcem ísť
dnu, do sveta šťastia a lásky.
No raz sa z tej diery vyhrabem a vtedy poviem
„...prepáč mami...”*

Alžbeta Fillová, 8.roč. ZŠ

Tanečný sen

Raz, v jeden krásny podvečer som spoznal úžasnú kamarátku, ktorá hrozne túžila vedieť tancovať. Mala asi 14 rokov a bola z chudobnej rodiny. Chodila v roztrhaných veciach a každý sa jej vysmieval. Na ďalší deň prišla do školy a sadla si vedľa mňa. Po škole sme išli spolu na kofolu a ďalšie iné veci. Samozrejme, všetko som platil ja, pretože som ju mal rád ako svoju rodinu. Mirka ma poprosila, či by som jej nekúpil dajaké veci na zimu. Pretože za chvíľu mala byť zima. Keď som jej všetky veci pokúpil, išiel som ju odprevadiť

domov. Keď som prišiel k jej paneláku, tak v tom okamihu sa mi začali z očí liať slzy. Keď Mirka bola doma, tak som si v duchu povedal: „Mirka, nechcem, aby sa ti každý vysmieval, že nič nevieš, neboj sa, raz budeš šťastná.“ Na ďalší deň cez prestávku v škole som jej povedal, že ju naučím tancovať. Mirka začala od radosti plakať a objala ma. Po škole som ju zobral ku nám domov a začal som ju učiť. Po 3 rokoch sa stala druhou najlepšou tanečnicou v našom meste. Onedlho išla na prvé vystúpenie. A na celý svoj život bola slávna a nie len kvôli talentu ale aj kvôli svojej múdrosti, odvahe a láskavosti. Dokonca sa jej v škole všetci ospravedlnili a ona im odpustila, pretože mala dobré srdce.

Napísal Denis Balažovič, 6.roč. ZŠ

Ranný budíček

Keď ráno vstanem, z postele spadnem,
hlava ma zabolí a otvorím oči.

Svet sa okolo mňa točí,
za chvíľu to prejde,
mama za mnou pôjde,
spýta sa ma, čo sa stalo.

Ja jej poviem,
je toho málo.

Z postele som spadla,
ale už som si zvykla.

Veronika Gombitová, 9.roč.ZŠ

BLÁZON

SOM BLÁZON, LEBO SOM
SPADOL.

LEBO SOM VEEA OTÁZOK
KLÁDOL.

SOM BLÁZON, LEBO SOM AJ TAK
VSTAL,
OSPRAVEDLNIŤ BY SOM SA VÁM
MAL.

OSPRAVEDLNENIE ???

TO NIE! MOŽNO VÁM MOJE
SLOVO KRV PIJE.

ALE TO NIE JE MOJA VINA,
ŽE VÁM TO NIEČO PRIPOMÍNA.

Alžbeta Fillová, VS A2

DVE SUPER BABY

Slávka Smitalová

Po príchode z letných prázdnin späť do RC som tu stretol dve super baby. Jedna tu už bola minulý rok, no táto druhá nie. Tú som stretol až na druhý deň. Zistil som si jej meno a je to Slávka Smitalová. Najprv som sa ňou nerozprával, ale potom sme si začali písať odkazy na zošit, ktoré si píšeme doteraz. Dost' som si ju oblúbil a zistil som, že je to fajn alebo skôr super baba.

Po tom čase, čo si s ňou píšem som zistil, že ku nej niečo cítim.....

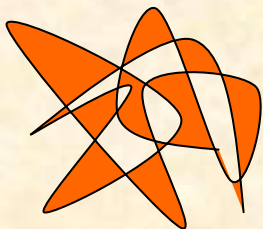
2.OSOBA

Túto babu som spoznal minulý rok. Zo začiatku sme sa rovnako nerozprávali a ani sme si nevšimli jeden druhého. Prechádzali sme sa vedľa seba ako dvaja duchovia. Rozprávať som sa s ňou začal až tento rok.

Tiež som sa o ňu začal zaujímať, keď som sa s ňou prvý raz rozprával. Zdalo sa mi, že medzi nami prebehla iskrička a začal som ju ľubiť. A milujem ju až doteraz. Aj keď teraz nám medzi nami nič nevychádzalo a stále sme sa len hádali, aj napriek tomu ju ľúbim stále a aj budem. Aj keď si teraz niektorí myslia, že to nie je pravda alebo niečo také, nie je to tak. Ja viem svoje, ona vie svoje a čo sa deje medzi nami vieme len my dvaja. A chcem jej venovať túto básničku:

Láska je pekný kvet
krajšieho citu niet.
Ľúbim Ťa a budem Ťa ľubiť
to Ti môžem verne sľúbiť.
Aj keby sa hocičo stalo
a aj rozdeliť nás to malo
ja Ti veľa lásky dám
sto pús Ti posielam.

Pre Teba Uško moje pa – Anonym

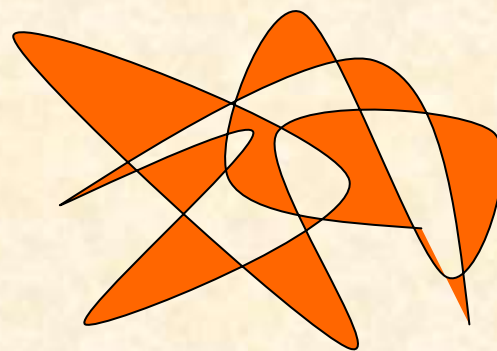
Mám na srdci...

SEN

Raz sa mi snívало, že lásku som Ti vyznal. Vtedy sa mi zdalo, že som ľahký ako pierko. V tom sne si bola iba ty a ja. Chytil som Ťa za ruku a šli sme spolu cez pole plné ruží. Ten sen sa mi zdal nekonečný a veľmi krásny, keď v tom zrazu počujem „budiček – vstávame“. Bol to môj vychovávateľ. Až keď som vstal z postele, pochopil som, že to bol len krásny sen.

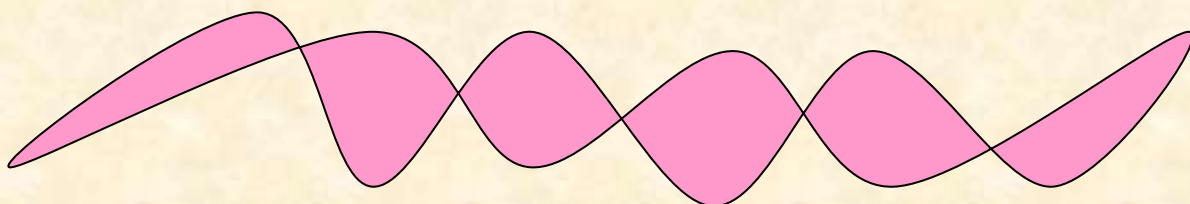

Kristián Horváth , 3. VS

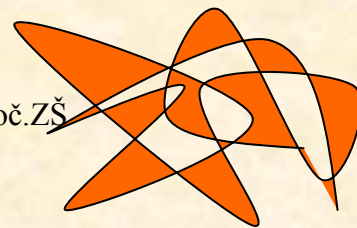
POĎAKOVANIE A OSPRAVEDLNENIE OD ŽANETKY

PodĎakovať by som sa chcela pani Veronike Ďurišovej za to, že mi stále pomáha a dáva mi rady, ktoré som si vzala k srdcu. Iba vďaka nej sa držím tak ako sa držím, páči sa mi, že sa tak stará o mňa, čo by vlastne ani nemusela, pretože nie je mojou vychovávateľkou. Veľmi som si ju obľúbila, pretože je sympatická a veľmi dobrá. Vždy som rada, keď príde do roboty, mám lepšiu náladu. Závidím chalanom z trojky, že ju majú. Keď stadiaľto odídem, bude mi veľmi chýbať, najradšej by som tu aj ostala. Lenže nedá sa. Tak ešte raz by som sa chcela touto cestou a týmto krátkym článkom poďakovať „mojej“ pani Veronike. Mám Váááááás veľmi rada. Vaša Žaneta

Ospravedlniť by som sa chcela pani Sivokovej za to, že som občas veľmi drzá a myslím si, že svet sa krúti len okolo mňa, čo, samozrejme, pravda nie je. A tiež za to učivo zo zemepisu, keď som nešla odpovedať, lebo som nemala dobrú náladu. A čo som získala? Len čistú 5-ku, ktorá ma vôbec nepotešila, tak preto sa ospravedlňujem.

Žaneta Polhošová, 9.roč.ZŠ

NAJLEPŠÍ KAMARÁT

Môj najlepší kamarát bol Patrik Hromádka. A to preto, lebo sa s ním dalo rozprávať a aj hrať futbal, volejbal,... atď. Ale teraz sa to zmenilo. Vonkajšie vlastnosti: je kus chudý, dosť sa dorába, a pritom sa mu to nehodí. Vnútorne vlastnosti: je niekedy milý a niekedy drzý. Pomôže, keď treba, ale to pod nosom ohundre. Je veľmi prefikáný.

Rudolf Rácz, 2.VS

NAJLEPŠIE KAMOŠKY

Chcem Vám napísať o kamarátsve s mojou najlepšou kamoškou, ktorou je Tánička Šusteková. Niektorí si poviete, že mať kamarátku je len tak. Ale to ste na omyle. Ide o veľa. Dobrá a taká kamoška, čo ťa nikdy nezradí a nebude ťa ohovárať, tá sa hľadá ťažko. No ja som ju našla. Je to Táňa.

Niektoré baby si povedia: „Teraz budeme kamošky!“ A keď príde ten čas, že sa ich cesty rozídu, každá pôjde domov, tak to všetko hodia za hlavu. No ale to potom nie je kamarátstvo.

Keď som sa začala baviť s Táničkou, tak som si myslela, že je to len kamarátstvo naoko (ako sa povie), ale po čase som zistila, že naše kamarátstvo nie je len také o ničom. Mám ju naozaj rada a dúfam, že budeme kamošky dlho. A že sa nebudeme hádať.

Viete, poviem Vám maličké tajomstvo – vážite si toho, kto Vás má rád a kto pri Vás vždy drží a nie je dvojtvárný. A ja dúfam, že takého človeka raz nájdete. Len treba veriť. A ak ho nájdete, tak ho už nikdy nepustite preč, nehádajte sa s ním a nekazte si kamarátstva kvôli kravinám.

PS: Tánička, mám Ťa rada a dúfam, že sa nám splní to, čo obe chceme. Mám Ťa mocenka rada.

Romana Salayová, 7.roč.ZŠ

OSPRAVEDLNENIE ZA ÚTEK

Na úvod tohto článku chceme povedať Vám pedagógom, že sme spravili chybu.

No, ako máme začať? Začneme takto: bol deň 26.10.2009 a stalo sa to, čo možno od nás nikto nečakal - mal sa stať hromadný útek, do ktorého sme sa prakticky zapojili aj my dvaja. Nejdeme písať priebeh toho všetkého.

Mrzí ma aj tá vec, že 23.10.2009 som sa zúčastnil s pani Jankou Lepišovou odovzdávania cien v Žiline, priebeh toho celého sa spomenul toto, lebo som dôveru a nie je to len pani riaditeľ a pán Réti, ale aj na ľahkú váhu, ale nie, dozviete v druhom článku. Preto som sklamal človeka, ktorý mal vo mne Lepišová, ale aj iní ako napr. pán ďalší. Možno si myslíte, že to berieme práve naopak. Je nám to veľmi ľúto, ale poviem aj to, že sme mali aj iné problémy a možno aj tie boli spúšťacím systémom preto všetko. No takže prostredníctvom tohto článku by sme sa chceli ospravedlniť týmto ľuďom: pánovi Rétimu, a hlavne pani Lepišovej, pani sociálnej, pánovi riaditeľovi. Ale i tak toto ospravedlnenie patrí všetkým rovnako. Rozhodli sme sa preto aj niečo spraviť a nielen vrátiť slová, ktoré nič neznamenaajú.

Marek Konečný, 7.roč.ZŠ a Jožko Krebs, 6.roč.ZŠ

PLÁNOVANÝ ÚTEK

Začnem asi takto, že som aj ja plánoval útek spolu s inými chalanmi. A teraz sú z toho len problémy, keď sa to zistilo. Ale už sa to viac nestane. Chcem sa za to ospravedlniť pánovi riaditeľovi, čo som urobil, viem, že som ho sklamal, ale ja to napravím. Nechcel som to spraviť preto, aby som spravil zle vychošovi, ale aby som mal voľnosť. Budem sa to snažiť napraviť. Pán riaditeľ má dobrý život a chce každému pomôcť, aby sa mali všetci dobre. Chcel som sa poďakovať ujovi Jankovi za to, že ma naučil ovládať sa, vedieť sa poďakovať a všeličo možné do života. To je asi všetko.

Peter Deleman 8.roč. ŠZŠ

PÁR OTÁZOK OD PÁNA RIADITEĽA

Chlapci ale aj dievčatá,

neviem, či stačí len ospravedlnenie, a to, že Vás to mrzí. Zamyslite sa koľkokrát ste tieto slová v živote už vyslovili. Koľkokrát Vám už bolo odpustené? Má to vôbec ešte zmysel?

Myslíte, že Vám ešte niekto verí a že Vám bude niekto dôverovať? Hľadať za tým vinníka je ťažké, vyhovárať sa na dôvody a problémy je to najľahšie. Čo si myslíte, že problémy sa riešia útekem a únikom od nich? To máme aj my - všetci dospelí riešiť svoje problémy takto?

Obzrite sa okolo seba. Každý z nás má problémy, a predsa neutekáme. Každý z nás sa snaží riešiť problémy väčšinou sám a ak to nezvláda, tak sa snaží vyhľadať pomoc niekoho blízkeho alebo priateľa. Ak má problém dieťa, tak by malo hľadať pomoc u svojich rodičov, učiteľov, vychovávateľov, prípadne nejakého dospelého, ktorému dôveruje. Riešiť problém tak, že od neho utečieme, tým ho nevyriešime. Len ho odložíme niekam nabok ale napokon sa nám aj tak raz vráti ako bumerang.

A ešte jedna vec, na ktorú sme všetci dospelí zvedaví. Čo bude „tou vecou“, ktorú ste sa preto rozhodli spraviť? Na to sme my všetci veľmi zvedaví. Lebo len slová naozaj nestačia.

Gabriel Bodnár – riaditeľ RC

Naše "hlody" :-)))

Je úžasné, čo všetko v rýchllosti dokáže človek zo seba v podobe slov vyprodukovať. Aj vďaka tomu sa neraz na hodinách dobre pobavíme. V poslednom čase sa medzi najlepšimi slovné úletmi ocitli nasledovné výroky našich múdrych hlavičiek ☺ :

„Som si to skrajšil. !“ – Janko Szarka o tom, ako si vynovil svoj zošit zo SJ

„Keď som chodil poza školu, tak som chodil čítať knihy do Tesca.“ – Vašo

Barčák a jeho zmysluplné trávenie „školského“ času

„Pani !!! Ja Vám vypracujem projekt na matematiku!“ – Romanko Kováč a jeho veeelká túžba po vzdelaní

„Aké je homonymum k slovu čelo?“

„ Michelangelo!!!“ – Andrej Horvát a jeho aktivita na SJ

p. Lepišová: „Čo je novela?“

Barčák: „To, čo ide v telke, telenovela!“

p. Lepišová: „Nie v telke, teraz myslím v literatúre.“

Barčák: „Jááááj, tak potom litinovela!“ - Vašo a jeho snaha o vysvetlenie literárneho žánru

Prechechtošou

Príroda sa v októbri červená, potom žltne, no a tým sa pripravuje na zimný spánok, lebo v lete by ju spať nikto nenechal.

Priamka je čiara, ktorá sa tiahne do nekonečna za pomoci pravítka.

Hodiny sa skladajú z ručičiek, koliesok a správneho času.

Vlk v lese naháňa líšku, zajace a hrôzu.

Karol IV. bol známy tým, že nemal priezvisko.

Gul'a je nadmerne ťažká bodka.

Čo vznikne skrížením prasat'a a včely? Lenivá, špinavá a krochkajúca včela.

Hovorí ocino dcére. Zapamätaj si Hedviga. To čo sa naučíš, ti nik nebude môcť vziať. Dobré oco, ale to, čo sa nenaučím mi taktiež nikto nevezme.

Na záver jedna hádanka

*Ked' sa na to pozrieme, je to biele. Ked' to vyhodíme do vzduchu, je to žlté. Ked' to padá, je to modré. A ked' to spadne za zem je to červené. ČO JE TO?
/farebná somarina/*

3.VS

Chrípka

Chrípka je veľmi nákazlivé vírusové ochorenie.

- Hlavné znaky*
- vysoká horúčka
 - strata chuti do jedla
 - vyčerpanosť, nevoľnosť

Tieto príznaky pretrvávajú tri – štyri dni. Záleží od dĺžky choroby.

I. Suchý, 3.VS

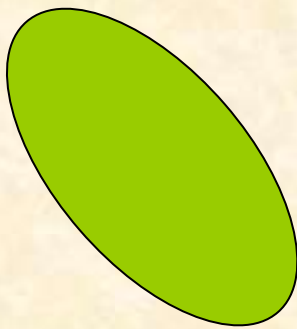
Nádcha

Nachladnutie je ochorenie, ktorému sa dá len ťažko vyhnúť. Nachladnutie vyvoláva kýchanie, tečúci nos.

- Príznaky:*
- plný nos
 - kýchanie
 - upchaté nosové cesty
 - boľavé hrdlo, kašeľ
 - slzenie očí

Prevencia proti nachladnutiu: Vraví sa, že vitamín C vo vysokých dávkach je účinný pri prevencii nádchy.

Ivan Suchý, 3.VS

Redakčná rada:

Zodpovedná: Jana Lepišová

Členovia redakčnej rady:

Za učiteľov a pedagogických pracovníkov :

Emil RÉTI, Eva SIVOKOVÁ, Attila SZAJKÓ,
Lenka BABICOVÁ, Mária CHODÚROVÁ

Za žiakov:

Žiaci žurnalistického krúžku

Šéfredaktor: Marek Konečný

Predseda redakčnej rady: Marek Konečný

Dátum vydania: 10. november 2009

Náklad: 12 kusov

Pre potreby pracovníkov a detí RC Čerenčany vydalo Reedukačné centrum Čerenčany,
Samuela Kollára 51, 97901 Čerenčany, Rimavská Sobota

Časopis Nádej vychádza 4krát do roka

